

[P. A. Poulsen.]

fra tingets talerstol —, at vi kunne udmærket godt hjælpe os med halvdelen af de amtsskolekonsulenter, vi har, og endda forlange, at de lod sig uddanne til at overtage stillingen som konsulenter i den særundervisning, der omtales i § 25; det kunne de have ved siden af, så gjorde de dog noget mere nytte, end de har gjort indtil nu. Jeg kender forholdene på landet, har siddet i Ribe amts skoleråd og ved, hvordan det kneb med at finde nogle beføjelser til en provst, han er jo født medlem af skolekommissionen; vi tog dem fra amtsskolekonsulenten, det var han ikke glad for; han havde ikke for mange i forvejen. Nu er jeg glad for, at vi kan give ham dem tilbage. Jeg synes egentlig, at vi godt kunne lægge noget mere over på amtsskolekonsulenterne i fremtiden, de kunne dygtiggøre sig, så de kunne varetage stillingen som konsulenter for særundervisningen og være behjælpelige dér.

Med hensyn til afskedigelsesparagraffen kan jeg egentlig slutte mig til det, der er sagt. Jeg er glad for, at den har fået den form, den har, det tror jeg vil blive hilst med glæde overalt.

Jeg kunne egentlig have lyst til at tale om et par andre spørgsmål, men det er tiden ikke til. Jeg vil slutte med at takke den højtærede undervisningsminister for, at han ved fremsættelsen af dette lovforslag har fulgt kommissionens betænkning så nøje, som han har. At den højtærede minister i det andet høje ting blev ledet lidt på afveje, må man tilgive ham i betragtning af, at det altid skønnes — det vil jeg gerne understrege meget stærkt —, at den højtærede undervisningsminister vil tjene den skole, han er førstemand for. Jeg forstår, at der i den strid, ministeren står midt i i denne tid, må fires og lempes, for at der kan komme noget ud af det. Jeg synes, der er kommet noget godt ud af det, selv om der er ting, jeg ikke er så glad for. Jeg vil ønske, at den nye lov om folkeskolens styrelse, eller som det nu hedder, om det kommunale skolevæsens styrelse og tilsyn, må blive vel modtaget af skolens folk og de myndigheder, der har med disse vigtige ting at gøre, og sidst, men ikke mindst, at der må blive samhörighed mellem hjem og skole, hvilket er af stor vigtighed. Det spørgsmål ville jeg også gerne have sagt lidt mere om, men nu skal jeg slutte med at sige, at vi fra vor side, selv om der er ting, vi ikke er så glade for alligevel, vil tage vel imod barnet og trykke det i favn, og trods de små klaps, der er faldet, være med til at stemme for lovforslaget.

Jeg ønsker den højtærede undervisningsminister til lykke med denne lov og håber, den må blive til glæde for folkeskolen og til gavn for det danske folk.

Fr. Kristiansen: Det foreliggende lovforslag kan jeg på mit partis vegne anbefale til hurtig gennemførelse.

En af de vigtigste ændringer i det foreliggende lovforslag er for mig at se indførelsen af skolenævn som et led i skolernes styrelse, og selvom vi ikke finder, at den foreslåede form er helt tilfredsstillende, men hellere havde set, at ordningen blev obligatorisk, hilser mit parti dog den ordning, der blev gennemført i folketinget, med glæde. Hvor der nu i forældrekrædse er nogenlunde interesse for og forståelse af skolens arbejde, tror jeg man kan imødesee, at skolenævn vil blive oprettet, og med de erfaringer, man i det sønderjyske skolearbejde har gjort med disse skolenævn i en lille menneskealder, er jeg overbevist om, at de også kan blive til god nytte i det øvrige land. Jeg hilser med glæde, at der nu i denne lovgivning folkeskolen vedrørende skabes lighed mellem Sønderjylland og det øvrige land. Det er af stor betydning for skolens daglige arbejde, at dette arbejde omfattes af forældrenes interesse, og i den henseende kan det næppe bestrides, at en af forudsætningerne for, at denne interesse kan vækkes og blive frugtbringende, er, at forældrene får en vis indflydelse på og indseende med skolens ledelse og arbejdsform og således bliver medinteresserede i at bringe skole og hjem i nærmere forbindelse med hinanden. Når det af de foregående ærede ordførere er nævnt, at forældrerådene ikke fik den indflydelse, som man ved lovens gennemførelse i 1933 fra en vis side havde håbet og ventet, så mener jeg, at en af årsagerne dertil er den, at de havde for lille en beføjelse, de havde for ringe indflydelse på skolens arbejde. Når antallet af forældreråd eller antallet af de skoler, ved hvilke der valgtes forældreråd, var stadig svindende, var det ganske sikkert også en medvirkende årsag, at når man skulle vælge forældrerådet anden eller tredje gang, og man var enig om, at de siddende forældreråd havde gjort et godt arbejde, og så enedes om en fællesliste, ja så krævedes der ved valget, at der skulle møde over 50 pct. af forældrene og stemme for denne liste. Det var i virkeligheden en slags § 94-tilslutning, der krævedes, som vi kender fra forfatningen, og når vi ved, hvor vanskeligt det er dér, hvordan sofavælgerne dér kan spille ind, kan det også i nogen grad have været medvirkende